

Husitský pochod byl i v roce 2010 úspěšný

Také v tomto roce bylo husitské putování ukončeno v Bärnau v Horní Falci. Toto město bylo tedy opět cílem ojedinelé vzdělávací cesty, na niž se vydali její účastníci, Češi. Němci a Italové 4. května z hradu Krakovec. Vydali se na cestu, po niž putoval ke koncili do Kostnice před 595 lety Jan Hus. Přes stálé mrholení a teploty, které nejsou právě pro jaro běžné, panovala ve skupině dobrá nálada. Někteří z účastníků pochodu se již znali ze Společenství měst s husitskou minulostí a tradicí nebo z loňského putování. Noví poutníci se seznámili s ostatními při první společné večeři. Večerní prohlídka hradu Krakovec nás na naše putování naladila. Ti nejotuzilejší zde dokonce přespali. 5. května po snídani jsme naložili naše věci na vůz – vodotěsně, protože se počasí nechtělo umoudřit, udělali fotky skupiny před hradem, organizátoři pronesli krátkou řeč a skupina se vydala na cestu.

Obořice byly po 35 km našim prvním cílem. Měli jsme dobrou náladu, ale to počasí. Utěšovali jsme se tím, že nemůže být hůř, ale jen lépe. Večer bohužel opět začalo pršet. Postavili jsme stany a pak se rozloučili s některými poutníky. Ne proto, že by putování vzdali, ale proto, že museli být následující den v práci.

Následujícího dne jsme dobře posnídali, posilnili se silnou kávou a svět vypadal hned přátelštěji. Jen ten déšť byl stále nepříjemnější. Někteří poutníci ztratili důvěru v kukly, kabáty a bundy z vlny a plátna a oblékli místo nich novodobou ochranu proti dešti. Penzum druhého dne, asi 30 km, nechtělo ubývat. Asi po 500 metrech uvízl náš vůz ve vymleté cestě. Proto jsme se rozhodli putovat dál lesem sami, vůz jel po blízké okresce, na níž jsme se asi po hodině opět setkali. Krásnou krajinou jsme pak táhli společně dál, bohužel nadále v dešti. Unaveni jsme dorazili do Klenovic. Střecha nad hlavou, oheň v kamnech, něco teplého k jídlu, teplé a suché místo na spaní, v takový den si člověk více ani nepřeje.

7. května ráno mělo počasí s námi a našim cílem konečně slitování - přestalo pršet. A tak jsme putovali v dalších dvou dnech konečně bez deště dál. V Černošíně jsme přenocovali a následujícího rána se vydali do Tachova krajinou krásnou jako v pohádce, a samozřejmě, přes všechny lopoty, v dobré náladě.

9. května ráno jsme měli sraz s dalšími poutníky na náměstí v Tachově. Zde se k nám připojili Tachovští a poutníci z Bärnau. Společně jsme pak, stejně jako Jan Hus, putovali směrem k německo-české hranici, kam jsme dorazili kolem poledne. Zde jsme byli srdečně přivítáni přáteli z Bärnau. Pan starosta tohoto knoflíkového města v Horní Falci nás přivítal pohárem studeného vína, tedy stejně tak, jako byl v Bärnau přivítán před 595 lety i Jan Hus. Občané města pro nás připravili přivítání na radnici, pak jsme se vyfotografovali před radnicí a všichni vyslovili poděkování za ty krásné dny, které mohli poutníci společně během putování po stopách Jana Husa prožít. Velký dík jsme vzdali vozku Tomášovi a jeho koním.

A v tento okamžik bylo husitské putování 2010 u konce. Rozloučili jsme se, ale naštěstí ne na dlouho. Víme, že se zase brzy setkáme, buď během některé z akcí členů našeho Společenství nebo v příštím roce, kdy budeme zase **putovat** ...